

Pietarissa 27.06. 2019 Merjan Uutiskirje 2/ 2019

”Joka päivä eteemme avautuvat uudet mahdollisuudet ja tiet. Sinä johdatat meitä maailmaan ja voimaa suot yhä uudestaan. Sinä kannat, sinä viet, sinä kannat, sinä viet.” Virsi 429:3

Rakkaat Ystävät!

Hyvä nimikkoseurakuntien väki Alajärvellä, Lapualla, Laihialla, Seinäjoella, Taipalsaarella, Rautavaaralla, Sulkavalla, Lauritsalassa ja Jämijärvellä,

”Ettekö te, tytöt, pelkää täällä Pietarissa?”

Tämän kysymyksen esitti minulle ja Päivi-ystävälleni komea, pitkä mies Pyhän Marian kirkon yläkertaan raivatussa Inkerin kirkon kansliassa 1990-puolivälissä Pietarissa. Olimme turisteina Pietarissa, kaupungissa, jossa nuorena opiskelija oli kesäisin töissä 1980-luvulla. Nyt halusin näyttää kaupunkia ystävälleni.

Kysymyksen esittäjä oli Piispa Leino Hassinen. Leino, jonka seuraajaa, Piispa Aarre Kuukauppia minut kutsuttiin auttamaan vuonna 1998. Tuosta talvisesta kohtaamisesta Leinon, nyt jo Taivaan asukas, on kulunut yli 20 vuotta. Silloin minulla ei ollut kovinkaan paljon tietoa Inkerin Evankelis-luterilaisesta kirkosta tai yleensä kirkollisesta elämästä Venäjällä. Enemmän minulla taisi olla tietoa kirkkoa vastapäätä sijainneesta suuresta tavaratalosta. Olin hyvässä koulunjohtajan virassa Lapualla ja nautin Suomessa olostani Afrikassa, Keniassa viettämäni, monin tavoin raskaiden vuosien jälkeen.

Jumala vie kuitenkin aina työnsä päätökseen. Lupauduin 1998 silloisen piispan sihteerin sijaiseksi kolmeksi kuukaudeksi. Ajattelin, että vaikka kaikki menisi aivan pieleen ja surkeasti, niin kenellekään ei tuosta kolmesta kuukaudesta kovin suurta vahinkoa ja murhetta voisi tulla.

Kevättalvella 1998 rakastuin uudelleen kaupunkiin ja Pyhän Marian seurakunnasta tuli toinen kotiseurakuntani. En silloin uskaltanut uneksiakaan miten suurta iloa ja tyydytystä saisin työssäni kokea. Miten paljon rakkautta, huolenpitoa ja monenlaista iloa ja hauskuuttakin olen saanut kohdata ja vastaanottaa sekä paikallisilta työtovereilta, että työni tukijoilta Suomesta. Olen saanut tehdä työtä todella mielenkiintoisten ihmisten kanssa. Suomessa ovat nimikkoseurakuntani jaksaneet uskollisesti tukea työtäni Suomen Lähetysseuran kautta ja sen kautta siis Inkerin kirkkoa. Kirkkoa, joka edelleen elää monien vaivojen ja kipujenkin keskellä. Inkerin kirkko on rakentunut paljon sekä materiaalisesti, että myöskin teologisesti näinä vuosina. Se on osa Kristuksen maailmanlaajuista kirkkoa, joka on kutsuttu elämään ja julistamaan Evankeliumia tässä suuressa Venäjänmaassa. Vaatiikin suurta rohkeutta rakentaa pientä, luterilaista kirkkoa Venäjällä. Mutta ennen kaikkea se vaatii oikeanlaista nöyryyttä. Emme kulje täällä herroina halliten, vaan vierelle asettuen, ja silti aina Jumalan kansan juhlasaatossa. Tärkeintä ei olekaan mitä teemme, vaan mitä olemme. Pidänkin kovasti ”olemisen teologista” sekä myös ”paikalle osumisen teologiasta”. Ne sangen mukavasti täydentävät toisiaan. Antautuessamme vierellä kulkijan rooliin joudumme ehkä uudelleen miettimään omaa asennettamme, mielipiteitämme tai tapojamme tehdä asioita. Luottamuksen ilmapiirissä kukkivat aina rohkeimmat, uusille poluille ja teille vievät ajatukset ja suunnitelmat.

”Ettekö te, tytöt, pelkää täällä Pietarissa?”. Muistan hyvin vieläkin kysymyksen, kysyjän ja hetkenkin. Mutta muistan myös vastauksemme: ”Emme me pelkää muuta kuin Jumalaa.”

Olen syvästi kiitollinen Inkerin kirkolle, Suomen Lähetysseuralle, nimikkoseurakunnilleni, ystäville ja tukijoilleni siitä, että olen saanut tehdä työtä Pietarissa yhdessä kanssanne: Evankeliumin lahjasta iloiten.

Rukouksemme olkoon, että Sanoma rakastavasta ja armollisesta Jumalasta saisi sen kautta yhä uudelleen kutsua, hoitaa ja rohkaista ihmisiä tässä suuressa maassa.

Itselleni ystävien ja työtovereiden tuoma ilo ja onni on joskus niin kirkas, että on suljettava silmänsä.

Suomen suven kutsu

Palaan Suomeen 20.07. ja asettaudun Seinäjoen kotiini.

Tässä aikataulujani. Paluujakso on 21.7.-10.8, jolloin hoidan erilaisia asioita esim. SLSään, nimikkoseurakuntiin (ei kuitenkaan itse vierailuja).

Vuosiloma: 12.08.-21.09.

Nimikkoseurakuntavierailuja: 22.9.-29.9. ja 7.10.-23.11.

Nimikkoseurakuntavierailuista pyydän sopimaan ensisijaisesti sähköpostilla, mutta toki soittaakin voi. Tai lähettää tekstiviestin.

Osoitteeni Suomessa on: Ilmarisenkatu 6 D 42, 60100 SEINÄJOKI

Puhelin: 050 323 68 19, Sähköposti on sama eli: merja.kramsu@felm.org

Siunattua Suomen suvea kaikille Piispa Eero Huovisen sanoin:

”Jumalassa ja Kristuksessa kaikki on varmaa”

Toivoo lähettinne Merja Kramsu

ILOITEN KIITÄMME:

- Riemullisista työvuosista Pietarissa
- Uskollisista nimikkoseurakunnistani
- Rakkaasta kirkosta Suomessa ja Venäjällä
- Hyvästä terveydestä
- Seurakuntamatkalaisista ja Inkerin kirkon vieraista tänä kesänä
- Inkerin kirkon väen mahdollisuudesta osallistua Jyväskylän Kirkkopäiviin ja Lähetysjuhliin
- Inkerin kirkon kaikista ystäväistä yli herätysliikerajojen

- Yli 20 vuoden yhteisestä matkasta Suomen Lähetyksseuran työntekijänä

TOIVOSSA RUKOILEMME:

- Viisautta oman elämäni valinnoissa
- Inkerin kirkon tulevan piispanvaalin valmistelujen, ehdokkaiden ja itse vaalin puolesta
- Inkerin kirkon Keskuskanslian työntekijöille voimia ja viisautta
- Vienan Kemin, Murmanskin ja Ulan Uden kirkkoprojektien etenemistä
- Yhteiskuntarauhan puolesta Venäjällä
- Viipurissa toimivan, SLSn tukeman Dikonin lapsille lämpöistä ja virkistävää leirikesää
- Kazanin kirkkoon SLSn tuella hankittujen urkujen ahkeraa käyttöä kirkkokonserteissa ja jumalanpalveluksissa.

”Ei ole mitään parempaa kuin nyt iloita teoistaan. Sellainen on ihmisen osa.” Saarn.3:22

Kuva museoiden yöstä Inkerin kirkon sivuilta.